

som den er ændret ved Lovene af 1ste Marts 1889 og 6te April 1898 og bekendtgjort af Justitsministeriet under 16de April 1898, ikke maatte trænge til at ændres paa forskellige Punkter, saaledes at den i større Omfang end hidtil kunde blive i Stand til at sikre Befolkningen.

Blandt de Foranstaltninger, der i saa Henseende ere mulige, og som kunne træffes uden uforholdsmæssig Byrde for den enkelte, ja endog som en Lettelse og Betyggelse for den enkelte, staar i første Række en grundig Forbedring af Tilsynet saavel med ny Bygningers Opførelse som med den behørlige Vedligeholdelse; for saa vidt denne af Brandsikkerhedshensyn kræves, af bestaaende Bygninger. Medens enhver væsentlig Forøgelse af Betyggelsen i selve de materielle Regler om Bygningers Opførelse som Regel vil munde ud i en mere eller mindre følelig Merudgift for den byggende, frembyder Tilsynet med de gældende Reglers Overholdelse et Omraade, hvor der, uden nogen nævneværdig Merbekostning i Sammenligning med Udgifterne ved i øvrigt at opføre og vedligeholde en Bygning, kan opnaas en stor Fordel i Retning af Brandulykkes Forebyggelse.

Hvad først Tilsynet med Bygningers Opførelse angaar, er Forholdet nu dette, at det ifølge Brandpolitiloven (jfr. Justitsministeriets Bekendtgørelse af 16de April 1898 § 47) „paahviler Sognefogderne under Politimesterens og Amtmandens Overtilsyn“. Efter Sagens Natur kan dette Tilsyn imidlertid kun være lidet virksomt. Der er ikke paalagt den byggende nogen Pligt til at gøre Anmeldelse om det forestaaende Byggeforetagende, saa lidt som til at erhverve nogen Myndigheds Godkendelse af det færdige Arbejde, og Sognefogderne virke de fleste Steder paa Landet — og især paa de tættere bebyggede Steder, hvor Trangen til et virksomt Byggetilsyn netop er størst — under et saadant Tryk af de offentlige Forretningers Mængde og tillige for en saa ringe Løn, at det kun er naturligt, at Forretninger som de her omhandlede, der ikke melde sig med et bestemt Krav i hvert enkelt Tilfælde, træde stærkt i Baggrunden for dem. Kommer nu hertil, at selve de byggende og de Haandværkere, hvem ifølge Brandpolitilovgivningen Ansvar i første Række paahviler, jævnlig ere ubekendte med eller misforstaa væsentlige Regler for Bygningers Opførelse, er det intet Under, at der atter og atter ved Bygningers Opførelse paa Landet finder Overtrædelser Sted, der først senere, og navnlig naar Bygningerne skulle

indtegnes til Brandforsikring, opdages. Der finder saa en offentlig Undersøgelse Sted, en Bøde paalægges vedkommende ansvarlige, Forandringer, der kunne ske, uden at uforholdsmæssige Værdier gaa til Grunde, kræves gennemførte, men derimod bliver den byggende regelmæssig ad Dispensationsvejen forskaanet for helt eller halvt at nedrive Bygningen, selv om dette var nødvendigt, for at Lovgivningens Sikringskrav kunde ske Fyldest. Over for disse idelig indtræffende Forhold er det klart, at baade den private og det offentlige ere langt bedre tjente med, at det forud for Bygningens Opførelse paahviler den byggende at gøre Anmeldelse for en tilsynshavende, der, forinden Arbejdet paabegyndes, forvisser sig om, at Bygningen overhovedet kan opføres paa dette Sted, og som derhos under Byggeforetagendet har Tilsyn med dettes lovlige Udførelse og sluttelig godkender det, før det byggede tages i Brug.

Paa dette Punkt har Regeringen derfor ganske kunnet tiltræde det fra de fornævnte Brandforsikringer modtagne Andragende, som tillige vil være Rigsdagen forelagt, ogsaa deri, at det nævnte Hverv bør henlægges til en af Sogneraadet dertil særlig valgt Mand (i foranstaaende Lovforslag betegnet som Bygningsfoged), idet de andre Bestillingsmænd i Kommunen, og navnlig Sognefogden, ofte ikke uden Overbebyrdelse ville kunne varetage det, selv om Anmeldelsespligten og den særlige Tilsynspligt — saaledes som man med Brandforsikringerne har fundet forsvarligt — indskrænkes til Bygninger inden for 50 Alens Afstand fra Nabobygningen; bygges der i længere Afstand, vil der jo navnlig ikke blive Spørgsmaal om at støde an imod den centrale Bestemmelse iblandt alle Brandpolitilovens Bygningsregler, Lovens § 1. At Hvervet som Bygningsfoged paa den anden Side meget vel, hvor de stedlige Forhold tale derfor, kan forenes med Bestillingerne som Sognefoged eller Brandfoged, er en Selvfølge.

De Bestemmelser, hvori den saaledes begrundede Ordning have fundet Udtryk, ville findes i foranstaaende Lovforslags § 47.

Hvad dernæst angaar Kontrollen med Brandmanglers Opstaaen og Afhjælpning, vil det ikke være ubekendt for nogen, der har haft blot nogen Lejlighed til at iagttage disse Forhold, at det nuværende halv-aarlige Brandsyn, der foretages af Brandfogden i Forning med to Brandsynsvidner (Bekendtgørelse af 16de April 1898 § 45), med et lempeligt Udtryk er saare fjærnt fra at gøre Fyldest. At en forsvar-